

3. Черногород Л.Б., Виноградов Б.А. Эфирные масла некоторых видов рода *Achillea* L., содержащие фразанол // Растительные ресурсы. – Санкт-Петербург. – 2006. – Т.42. – Вып. 2. – С. 61 – 68.

ОСОБЛИВОСТІ НАПИСАННЯ МІЖНАРОДНИХ ПРОЕКТІВ У ГАЛУЗІ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ОСВІТИ, ЩО ФІНАНСУЮТЬСЯ З ФОНДІВ ЄС

Артюх Тетяна Олександрівна, Зарічкова Марія Володимирівна
Науковий консультант: д. фарм. наук, професор Толочко В.М.
*Інститут підвищення кваліфікації спеціалістів фармації Національного
фармацевтичного університету України
Україна*

З другої половини 80-х років все більшої ваги для ЄС набуває ідея значущості людських ресурсів для підвищення конкурентоспроможності національних економік. Для вирішення цих проблем з 1986 року розпочинається обмін студентами, викладачами та учнями не тільки в рамках окремих навчальних закладів, а й цілих держав.

Програми ЄС є популярними фінансовими інструментами, які служать для започаткування та розвитку міжнародної співпраці між державами в вибраних пріоритетах політик ЄС через реалізацію довготермінових міжнародних проектів. Створенням та затвердженням програм займаються Рада Європейського Союзу та Європейський Парламент. Фінансування відбувається з Бюджету Європейського Союзу.

Багатовекторність відкритих для участі України програм та агенцій ЄС, які ставлять перед собою різні цілі для реалізації конкретних проектів та вирішення проблемних моментів у різних сферах життя, направлена на підтримку перспективного плану дій України щодо впровадження реформ, що сприятимуть євроінтеграції. Програми та агенції ЄС здійснюються в широкому спектрі галузей, регіонів і міст України, зокрема і у галузі фармацевтичної освіти.

Допомога ЄС зосереджується зокрема на підтримці демократичного розвитку і правильного керування, реформ регулювання й зміцнення адміністративного потенціалу, розвитку інфраструктури тощо. Фінансування ЄС проектів в Україні здійснюється у формі грантів, контрактів і зростаючої підтримки бюджету.

Проте написання проектів у галузі фармацевтичної освіти для участі у програмах ЄС має ряд важливих особливостей, не врахування яких може призвести не тільки до втрати часу та можливостей, а до затримки розвитку перспективного напрямку у цій сфері. Оскільки проект у галузі фармацевтичної освіти – це запланований контрольований процес, що має свій початок і кінець, та який повинний привести до позитивного результату і створити новий рівень якості освіти у фармації. Досягнуті завдяки проекту зміни повинні в певній мірі реалізовувати довготермінову мету у галузі фармацевтичної освіти, визначену програмою ЄС.

Однією зі стандартних складових проектної заявки для участі у програмі ЄС у галузі фармацевтичної освіти є мета проекту. Мета - це ті позитивні здобутки, які отримає суспільство при вирішенні окресленої конкретної проблеми у галузі фармацевтичної освіти. Саме тому, особливо важливим є правильна постановка мети. Одним з методів ефективної постановки мети є методика визначення SMART-цілей Пітера Друкера.

«Smart» метод (від англ. розумний з відтінком «хитрий, кмітливий») – аббревіатура 5 критеріїв постановки цілей:

1. **Specific (significant, stretching)** - конкретна, значна;
2. **Measurable (meaningful, motivational)** – вимірна, значима, мотивуюча;
3. **Achievable (agreed upon, achievable, acceptable, action-oriented)** – досяжна, узгоджена, орієнтована на конкретні дії;
4. **Realistic (relevant, reasonable, rewarding, results-oriented)** – реалістична, досяжна;
5. **Timed (time-based, timely, tangible, trackable)** - на певний період, своєчасна, відстежувала, певна за часом.

Методика SMART-цілей вирішує ряд завдань:

- ✓ налаштовує на вирішення завдання,
- ✓ конкретизує бажаний результат і способи його вимірювання та досягнення,
- ✓ сприяє відокремленню власних цілей від нав'язаних, дозволяє відсіяти «погану» мету і залишити «хорошу»,
- ✓ встановлює взаємозв'язки між поточною метою та іншими власними цілями, цілями близьких людей, колег, подіями тощо,
- ✓ допомагає перевірити отримані від інших людей поради, рекомендації, пропозиції,
- ✓ перевіряє актуальність мети,
- ✓ виявляє та здійснює аналіз власних ресурсів (часу, здібностей, можливостей тощо).

Перевірка цілі за методикою SMART передбачає її відповідність зазначеним вище п'яти критеріям, а тому насамперед необхідно сформулювати конкретний та зрозумілий намір. Ступінь «прозорості» мети визначається однозначністю її сприйняття всіма.

Цілі повинні бути зрозумілими і точно вираженими. Конкретика допоможе визначити окремі успіхи на шляху до виконання кінцевих цілей. Якщо в мети є слова «більше», «раніше» і т.д., обов'язково вказати, на скільки (хвилин, відсотків тощо). В процесі покладання цілей немає місця глобальним і невизначеним підходам. Цілі повинні відповідати на запитання: що очікується? коли? скільки?

Наступним кроком перевіряється вимірність мети, тобто відповідність конкретним параметрам, критеріям, за якими можна перевірити та оцінити досягнення, причому критерії вимірювання повинні бути не тільки за кінцевим результатом, а й за проміжними.

Мета повинна бути реалістичною і доречною в конкретній ситуації та не порушувати баланс з іншими цілями і пріоритетами, тобто узгоджуватися з іншими цілями, не суперечити їм. Також, цей етап передбачає аналіз ресурсів (зовнішніх і внутрішніх) для досягнення мети або потенціалу для впровадження та здобуття цих ресурсів. Необхідно реально оцінювати свої ресурси по досягненню мети. Якщо мета не є реалістичною, треба розбити її на кілька реалістичних цілей.

Цілі мають бути реалістичними і досяжними для будь-якого звичайного співробітника і компанії цілком. Надто високі або низькі мети зазвичай втрачають своє значення, і Ви і працівники починають їх просто ігнорувати. Цілі повинні бути важливим інструментом у загальній схемі досягнення бачення і місії організації. Зокрема, мають бути чітко поставлені терміни досягнення мети, як одна з головних складових мети. Без термінів конкретної мети немає. Вона може мати як фіксовану дату, так і охоплювати певний період. Таке тимчасове

обмеження допомагає зосередитися на досягненні мети у встановлений термін або навіть раніше. Цілі, що не мають крайніх термінів або тимчасового графіка, часто вразливі для повсякденних криз, можливих у будь-якій організації.

Методика має й ряд недоліків. Вона є малоефективною при довгостроковому плануванні за умов швидко мінливої ситуації (цілі стають не актуальними раніше терміну їх досягнення). Із застереженнями її слід використовувати у випадку надання переваги саме процесу отримання результату або рух у певному напрямку, а не конкретному результату. Також вона мало ефективна при спонтанному плануванні та целепокладанні.

Таким чином, на сьогоднішній день для України у сфері фармацевтичної освіти є безліч можливостей для участі у програмах ЄС при написанні проектів та проектних заявок до яких потрібно враховувати особливості постановки мети. На нашу думку, найкращим методом для вирішення цієї проблеми є методика визначення SMART-цілей Пітера Друкера, яка є надзвичайним інструментом концентрації уваги на відповідний намір та призначена для підвищення ефективності досягнення бажаного результату і виявлення перешкод, які можуть заважати виконанню мети.

Список використаних джерел:

1. Участь України в агенціях і програмах Європейського Союзу: перспективи та можливості [Електронний ресурс] // www.kmu.gov.ua/document/227369623/FULL-R~1.pdf
2. Архангельский Г. А. Организация времени: от личной эффективности к руководству фирмой / Г. А. Архангельский. – 3-е изд. – СПб. : Питер, 2008. – 432 с.
3. Толочко В. М. Фармацевтичне право: Визначення мети та реалізація запланованих дій уповноваженої особи з контролю якості лікарських засобів фармацевтичної установи / В. М. Толочко, Т. О. Артюх // Український вісник психоневрології. – 2011. – Т. 19, вип. 2(67), додаток. – С. 107 - 109.

ПЕРСПЕКТИВА РАЗРАБОТКИ РАНОЗАЖИВЛЯЮЩЕГО ГЕЛЯ ДЛЯ ЛЕЧЕНИЯ II ФАЗЫ РАНЕВОГО ПРОЦЕССА

Иванова Е.С., Бутко Я.А.

*Национальный фармацевтический университет
Украина*

На сегодняшний день существует большой выбор препаратов для лечения раневого процесса, но не все традиционные средства для лечения ран являются высокоэффективными, поэтому поиск и разработка новых препаратов или усовершенствование уже существующих методов лечения ран является актуальным.

Раневой процесс – сложный комплекс местных и общих реакций организма, который развивается в ответ на повреждение ткани, нацеленный на ее заживление и характеризуется закономерным стадийным течением. Современная методика местного лечения ран предусматривает подбор лекарственных препаратов в зависимости от задания терапии. 2-я фаза раневого (воспалительного) процесса, фаза дегидратации или фаза регенерации - характеризуется восстановительными процессами на месте погибших клеток и тканей. Во 2-й фазе отмечаются понижение обмена веществ, что совпадает с